

воденица сѣ имало таласѣмъ. Хитритѣ лъжатъ, а безумнитѣ вѣрватъ, че ушь дюлгеритѣ заджиздвали нѣкой човѣкъ, или пѣкое добиче у онова зданіе, дѣто ставало *таласѣмъ*, та спорѣдъ мнѣнието имъ, това щѣло да държи онѣзъ направа за да са несѣбаря; тѣ лъжатъ че много пѣти са явявало нощемъ да плаши хората, а нѣкои си уморявало. Тѣй са плашатъ простацитѣ, като си приказватъ, че ушь на еди кой си мостъ са вѣставало квачка съ 12 пилцѣ; а на друго мѣсто пакъ, у нѣкой си мостъ, казватъ, че имало заджиздени единъ арапинъ и единъ овчаръ, на когато рѣката прїидвала голѣма ушь са чувало, нощемъ гласъ, който викалъ: »Чобанъ! ей тутъ!« а другїй гласъ му отговарялъ: »Арапъ! сенда кави тутъ!« Приказватъ іоще и за други единъ мостъ, който са намѣрвалъ къмъ Едринско и са назовавалъ, »Павли кіопрюсу.« На тойзи мостъ масторѣтъ билъ нѣкой си Павелъ, за когото казватъ, че заджиздилъ жената си у него моста; за това тя станала *таласѣмъ*, и много пѣти нощемъ ѣжвиждали хора, които замрѣкнували тамъ. Тѣй и на нѣкоя си чешма виждали една жена, която са явявала. Единъ пѣтникъ, който идялъ отиѣйдѣ и замрѣкналъ на пѣтя, сѣгледялъ въ тъмнината едно малко яренце; той присѣгналъ отъ конятъ си, та улава ярето, което пригѣрналъ, и като го глудялъ и милвалъ, думалъ „хай олажимъ.“ ярето извѣднѣшь ушь като човѣкъ му отговорило: »хай оладжимъ, хай оладжимъ!« пѣтникътъ уплашенъ захвѣрля ярето на земята и бутналъ коня да бѣга колкото си може! а гласътъ сѣ са чувалъ отъ подирѣ; горкій човѣкъ едвамъ убѣгналъ. И други много таквизъ суеверни страхотїи са приказватъ отъ проститѣ хора, които единъ други са лъжатъ, щото са наплашили и боятъ са даже и отъ сѣнката си. На такивато страхопѣзлювци, кога имъ са случи нощемъ да видятъ ненадѣйно нѣщо, или имъ са мѣрне въ тъмното нѣкое животно, или гадъ, или камѣкъ, или трѣнь, даже и говѣжници, подплашватъ са и незнаятъ къ-